

Când privești oglinda mării

Mihai Eminescu

Când privești oglinda mării,
Vezi în ea
Țărmuri verzi și cerul serii,
Nor și stea.
Unda-n plesnetul ei geme
Și Eol
Sună-n papura ce freme
Barcarol.

Un minut dacă te-i pierde,
Tu, măcar,
Sub noianul mării verde
Și amar,
Colo-n umeda-i pustie,
Ca-n sicriu,
Te-ai simți pe vecinicie
Mort de viu.

Vezi pe buza mea pălită
Un surâs,
Vezi pe fruntea-mi liniștită
Dulce vis,
Și al luncii vânt de vară
Călduros
Cântă-n lira mea amară
Lânguros.

De-ai pătrunde c-o privire
Al meu sân,
Să vezi marea-i de mâhnire
Și venin,
Ai cunoaște-atuncea bine
Traiul meu:
Suflet mort, zâmbiri senine –
Iată eu.